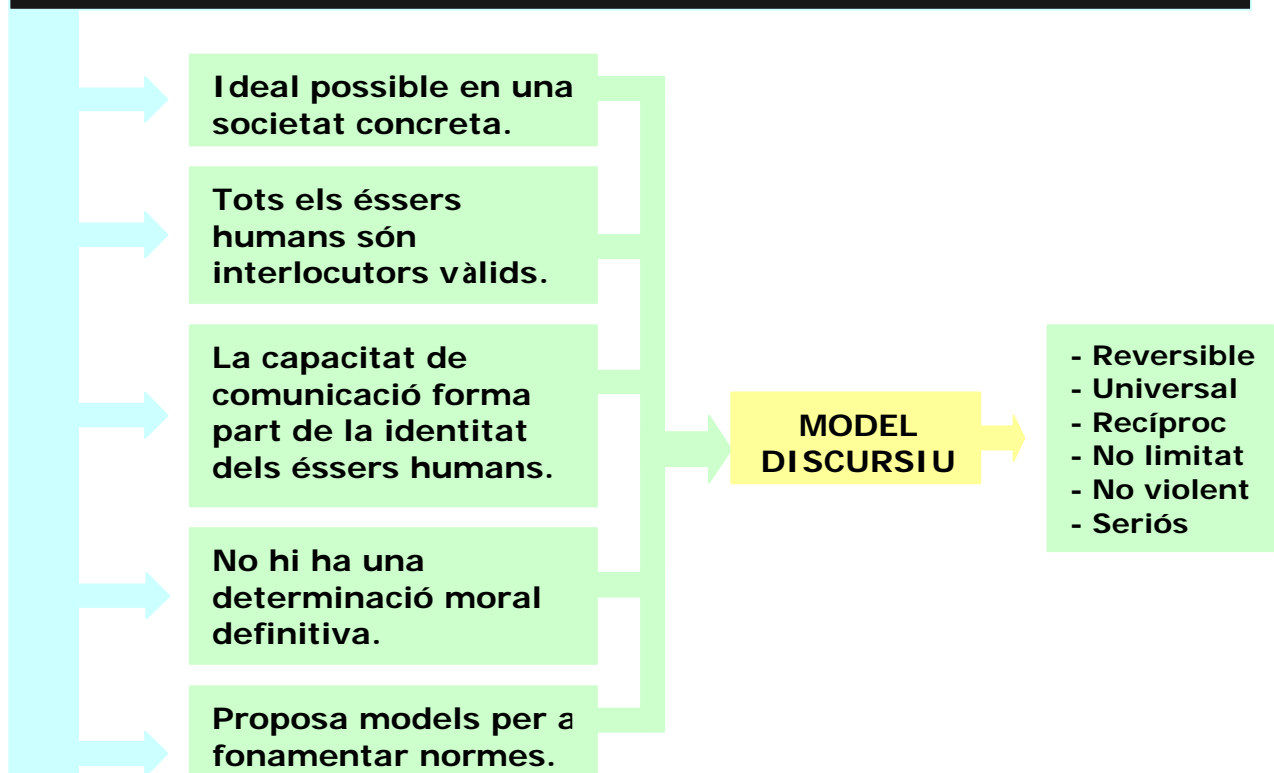


ESQUEMA DE L'ÈTICA DIALÒGICA



L'ètica dialògica presenta les cinc característiques següents:

1.- No propugna cap final ni una realització pura o perfecta: en aquest sentit no és una ètica teleològica: **només cerca l'ideal possible (moral i polític) en una societat determinada.**

2.- **Tots els individus són interlocutors virtualment vàlids;** per tant, cal rebutjar les ètiques que sacrifiquen l'ésser humà al benestar col·lectiu o que només atorguen a un únic grup la capacitat de decidir.

3.- Així, **la identitat humana consisteix en la capacitat comunicativa,** i no pot ser imposada com un objectivisme aliè al subjecte.

4.- **Tota determinació moral és progressiva i no es pot considerar mai definitiva.** Hom admet com a vàlid allò que els humans han anat reconeixent progressivament com a humà.

5.- Les ètiques del diàleg proposen un model procedimental de fonamentació de les normes. El diàleg racional ha de verificar quins interessos són veritablement universalitzables i, per tant, quina és la imatge humana en què els individus es reconeixen.

El procediment discursiu implica tres elements:

- 1. REVERSIBILITAT:** completa dels participants en el diàleg
- 2. UNIVERSALITAT:** en el sentit de la inclusió de tots els afectats.
- 3. RECIPROCIATAT:** del reconeixement igual de les pretensions de cada participant.

D'altra banda, les condicions pragmàticoformals es poden representar en tres postulats bàsics.

- 1. POSTULAT DE LA NO-LIMITACIÓ:** no han d'existir barreres d'espai i de temps en el diàleg.
- 2. POSTULAT DE LA NO-VIOLÈNCIA:** no hi poden haver pressions externes ni internes en el diàleg.
- 3. POSTULAT DE SERIOSITAT:** els arguments s'han de desenvolupar amb l'única finalitat de la recerca cooperativa dels acords.

Ramon ALCOBERRO, Maria BALLESTER i altres: HISTÒRIA DE LA FILOSOFIA. Ed. Bruixola, Bcn, 2000; p. 330